

At kommissionæren har krav paa at faa eller har faat gods eller penge af kommittenten til opfyldelse af avtalen, er tredjemand uvedkommende. Dette gjælder ogsaa om der aapnes konkurs eller akkordforhandling i kommissionærens bo.

§ 57.

Utenfor handelskommission har kommittenten, under de i næste paragraf nævnte vilkaar, ret til naarsomhelst at gjøre gjældende den fordring som ved avtalen erhverves paa tredjemand.

I handelskommission har kommittenten, under de samme vilkaar, ret til at gjøre fordring gjældende, naar tredjemands forpligtelse ifølge avtalen ikke i rette tid blir opfyldt, eller naar kommissionæren ikke har opfyldt sin pligt til at gi opgjør eller har handlet svingagtig mot ham, eller der er aapnet konkurs eller akkordforhandling i kommissionærens bo.

§ 58.

Vil kommittenten gjøre fordringen mot tredjemand gjældende, maa han erklære dette til kommissionæren eller i tilfælde hans konkursbo. Han maa ogsaa dække eller stille betryggende sikkerhet for kommissionærens krav paa ham, hvis de er av den art at kommissionæren til deres dækning efter § 35 eller § 36 kan forføie over fordringen paa tredjemand.

Opfylder kommissionæren eller hans bo tredjemands forpligtelse, kan kommittenten ikke gjøre fordringen gjældende.

§ 59.

Naar kommittenten efter §§ 57 og 58 har ret til at gjøre fordringen gjældende, kan han fordre skriftlig erkjendelse for dette fra kommissionæren eller dennes konkursbo.

Gjør kommittenten fordringen gjældende, uten at ha slik erkjendelse, pligter han paa forlangende av tredjemand at stille betryggende sikkerhet for det som denne kan komme til at utrede til kommissionæren efter bestemmelserne i § 63.

Tredje man kan icke mot kommissionæren eller hans konkursbo grunda någon rätt därå, att kommissionären af kommittenten har att fordra eller bekommit gods eller penningar till fullgörande af aftalet.

57 §.

Där kommissionären icke är handelskommissionär, äge kommittenten, under de i 58 § stadgade villkor, när helst han vill göra gällande fordringsrätt mot tredje man på grund af aftal, som i 56 § sägs.

Föreligger handelskommission, må fordringsrätt på grund af sådant aftal, under enahanda villkor, göras gällande af kommittenten, såframt hvad tredje man enligt aftalet åligger icke blifvit i rätt tid fullgjordt eller kommissionären brustit i sin redovisningsskyldighet eller handlat oredligt mot kommittenten eller ock blifvit försatt i konkurs.

58 §.

Vill kommittenten mot tredje man göra gällande fordringsrätt på grund af aftal, som i 56 § sägs, åligger det honom att därom tillsäga kommissionären eller, där denne blifvit försatt i konkurs, konkursförvaltningen. Har kommissionären i anledning af uppdraget eller eljest hos kommittenten fordran af sådan beskaffenhet, att kommissionären enligt 35 eller 36 § äger för dess gäldande förfoga öfver fordringsrätten mot tredje man, åligger det ock kommissionären att gälda kommissionärens ifrågavarande fordran eller ställa betryggande säkerhet för densamma.

Vill kommissionären eller konkursförvaltningen, hellre än att låta kommittenten göra fordringsrätten gällande mot tredje man, själf fullgöra hvad denne enligt aftalet åligger, må fordringsrätten icke göras gällande af kommittenten.

59 §.

Är kommittenten, efter ty i 57 och 58 §§ sägs, berättigad att göra fordringsrätten gällande mot tredje man, äge han af kommissionären eller, där denne blifvit försatt i konkurs, af konkursförvaltningen erhålla skriftligt erkännande, att det är ham, som äger utöfva fordringsrätten.

Gör kommittenten fordringsrätten gällande utan att förete sådant erkännande, åligger det honom att, där tredje man det äskar, ställa betryggande säkerhet för hvad denne enligt 63 § kan finnas pliktig att utgifva till kommissionären.